

konečno molitev odmolila, bila je slovesnost pri kraji. Dve deklici izročili ste šopke gospej botri Antoniji Apat, dobrosrčni prijateljici mladeži, in g. županu Valentinu Južni, poštemu narodnjaku te doline. Zastava je krasno izdelana in je tvorba iz velike zaloge J. Heindla na Dunaji, Štefanski trg v palači nadškofijski. Naj še sosedni farani posnemajo pridne Šent-Jurjane!

Iz Sobotincev pri Ptui. (Siva ajdna) Več ko čletna skušnja svedoči, da preseže siva ajdna navadno črno ajdno v rodovitnosti daleč, najmanj za trojni pridelek jo prekosi in ni gledé zemljišča zbirljiva, tudi ne zahteva gledé časa in običajnosti sejatve od črne nikakega razložka. Sme se torej kot drugi pridelek v enem in istem letu smatrati za najboljši dohodek kmetijstva, toda ona je od mnogih kmetovalcev še vse premalo obrajtana. Naj bi vendar pomislili, da je v sedanjem času ko davki in druga plačila vsako leto višje rastejo, treba tudi gledati na to, da se po večjih pridelkih tudi dohodki množijo. Dobro bi bilo, ko bi se poprijeli oni, ki se s pridelovanjem žita bavijo, takih sort semena, ki od navadnih mnogo večje pridelke vržejo, in v tem oziru je goraj imenovana ajdna kaj izvrstna. Mislim, da toraj ne bode odveč, ako kmetovalce pri bližajoči se setvi zopet na njo opozorim, ker sem prepričan, da je, kdor bo z njo poskusil, ne bode več opustil. Ako bi kdo želel zanesljivega semena, naj se dosledno do 24. junija oglasi pod uže poznanim naslovom: „Jan. Vidovič v Sobotincih, pošta Možganci“. Naročnikom se bode potem vstreglo do 30. junija po vrsti, dokler bode kaj, cena za hektoliter brez zavitka bode 5 gl.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo svitli cesar poda se v soboto, dne 9. junija v Budo ter vzprejme potem v nedeljo delegaciji. V nagovoru bode tudi odstavek o razmerji, v katerem stoji naše cesarstvo proti drugim državam. — Drž. zbor pretrgal je v torek večer svoje zborovanje. Načrt postave o žganih pijadah je vzprejet v drž. zboru brez spremembe, a ne brez dolgih in — nepotrebnih govorov. — Poslanca dr. Gregorec in Vošnjak sta stavila do grofa Taaffeja vprašanje gledé potrjenja okr. odbora v Celji in na Ptui. — Vodja Čehov, dr. Rieger odstopi poslej to čast ali grofu Clamu ali pa Zeithammerju, on pa dobode bojda plemstvo barona. — V delegaciji tudi letos ni voljen za Štajarsko noben Slovenec pa tudi noben konservativec. — V Gradci so si naredili, kaki dve leti bode tega, šulverein za Nemce, sedaj pa so to društvo preselili na Dunaj, češ, da bode ondi lažje delovalo. Društvo pa ne dela nič bolje, kakor nemški šulverein. Obe društvi

žrete slov. otroke, če jih le dobite v roke. — Slov. Korošci so krotke duše, skorej so že pre-krotki. Zmirom in zmirom se jim še vsiljuje neka zahvalnica dr. Weitlofu in Ghonu. Zakaj se gre v njej? Za to, da slov. ljudstvo izreče: Dobro je za nas, če se nam vzame prej ko prej — materna beseda, saj nas je lahko sram, da smo slov. krvi! To je hudo. — Kakor se pravi, skliče se že v tem meseci drž. zbor v Ljubljani, toda le za malo časa. Ko vzprejme postavo o prestrojenji zemljiške odveze, pa se mu sklene zborovanje. — Društvo „Narodni dom“ ima v soboto občni zbor v Ljubljani, bralno društvo v Kranji pa je dobilo novo zastavo. — V Gorici so trgovci malo prijazni slov. ljudstvu in je naravno, da se to odločuje poslej od njih ter ne mara pri njih več kupovati blaga. More biti spameti to dotično gospodo. — Avstrijski Lloyd je društvo v Trstu, ki ima vse ladje v rokah, na katerih se prevaža ljudstvo in razno blago v tuje kraje. Država daje mu precej podpore, toda pri vsem tem se društvu ne godi predobro. Lani se mu je znižalo blizu za en milijon dohodkov. To ni veselo. — V Koroškem okraji še tudi poslej ne bode porotnih sodeb, ker vlada nima zaupanja do porotnih mož ali kali. — Italijansko šolsko društvo „Pro patria“ v Trstu ne dobi od vlade dovoljenja, da bi imelo doli po Italiji podružnice. Kako tudi? To bi bilo malo, da ne privoljenje za izdajstvo. — Minister Tisza ni imel srečne ure, ko je v ogerskem drž. zboru odsvetoval trgovcem, naj ne pošiljajo svojih reči na razstavo v Parizu. Trgovci storé to sedaj gotovo, ako še pride sploh do razstave.

Vnanje države. Sv. Oče so se pri zadnjem konsistoriji britko pritožili čez italijansko vlado. Ona kuje že dalje časa le postave, vsled katerih skorej ne more duhovnik nobene besede izreči, da ne stoji za njim žendarm. — Vseučilišče v Bologni obhaja letos svojo 800-letnico. K slavnosti pride tudi kralj in kraljica, ne bode pa zastopnika sv. Očeta in vendar je vseučilišče delo papežev. — Na razstavo v Parizu tudi Španija ne svetuje iti svojim trgovcem, vendar pa jim da, če gredó, nekaj podpore. — Francosko ministerstvo še ni padlo, da si ga je general Boulanger bil hudo v poslaniški zbornici prijel. Njegov predlog, naj se prenaredi ustava ter odpravi predsednik republike, še tokrat ni obveljal. — V Belgiji ima katol. stranka večino v drž. zboru pa tudi v obč. zastopih. Pri zadnjih volitvah so liberalci hudo pritiskali, da bi dobili večino v obč. zastopih ali hvala Bogu, niso jo dobili. — Anglija izprevideva, da ima premalo vojakov in vojnih ladij. Sedaj hoče 26 milj. izdati za to, da se vredijo pristanišča. Nekaj je to že, ali pa je že tudi zadosta? — V nemškem dež. zboru velja poslej doba poslancu pet let, doslej samo

tri leta. — Cesarju se vzboljšuje zdravje in pravi se, da še ozdravi more biti do cela. — Rusija stavi marljivo železnice, izlasi v Aziji onkraj Kavkaskih planin. — Bolgarski knez, princ Koburški, je na svojem potovanju izvedel marsikaj, toda prijetne te novice niso bile za sedanje ministerstvo. Matič prince, Klementina, ostane za več mesecev pri svojem sinu v Sofiji. To je dobro znamenje, menimo, da ima upanja, da se princ vzdrži na svojem prestolu. — Iz Srbije prihaja vest, da je hotelo 2000 Črnogorcev vdreti v deželo a minister Kristić je poslal hitro tje vojakov in Črnogorci so ostali doma. To človek težko verjame. — Med Turčijo in Grčijo še prepiru ni konca, toda mi nimamo strahu, da nastane vsled njega kaka večja praska. — Vojne odškodnine še Turčija ni izplačala Rusom in ne zna se. bode-li jo kedaj poravnala. Ruski poslanec v Carjem gradu jo pa tirja sedaj huje, kakor kedaj poprej. — Iz Masave se poroča, da ostane Raz Alula v Arnefasu skozi celo poletje ter si stavi ondi več kolib za vojaštvo svoje.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Doli v grobu je altarček, na katerem so sicer — pa le s posebnim dovoljenjem — duhovniki smeli meševati. Nam pa sreča ni bila tako mila. Sv. oče so namreč za zdaj, dokler so v Rimu tako nevarni časi, prepovedali tamo meševati, ker se neki bojijo — in ta strah ni prazen —, da bi kdo zlobni ne zlezal v podzemeljsko kapelico ter zatoril kakšnega si bodi streliva.

Vrh groba in sicer sred cerkve stoji glavni altar, celi iz najdražjega marmorja. Na altarji pa je priprava čudno priprosta. Sredi altarja zlati sv. križ in na obeh straneh po troje svečnikov, to je ves kinč tistega altarja, na katerem le sv. oče, in tudi oni samo ob visokih praznikih in pri posebnih priložnostih opravljajo daritvo sv. meše.

Okoli altarja gori noč in dan 89 pozlačenih svetilnic. Nad njim je razpet velik baldahin ali nebo, katerega nosijo štirje visoki stebri iz pozlačenega brona.

Dve vrsti velikih štirioglastih stebrov delite cerkev v tri ladije. Stebri iz stene so z marmorjem kriti. Na štrtem stebri od vrat na desni strani vidimo podobo sv. Petra iz brona lito, sedečo na tronu. Podoba je neki že iz petega stoletja in romarji jo častijo s tem, da jej desno nogo, katero malo naprej drži, poljubujejo, kar jo je tako zgledalo, da je zdaj noga

sv. Petra taka, kakor da bi si bil v mladosti prste odsekal, a zdaj da mu je zarastlo.

Kraj sten se vrstijo kapele, ki pa je vsaka že za se cerkva, tako velike so. Vse slike na altarjih in sploh po celi cerkvi sv. Petra so mozaik, razun ene edine, ki je namalana. Malar napravi podobo s pomočjo raznih barv, mozaična podoba pa se sestavi s pomočjo kamčkov različnih barv, katere umetnik tako lepo ubrati razume, da je najboljši malar lepše namalati ne more.

Orjaško kupljo nosijo štirje nad 70 metrov debeli stebri. Vrh teh stebrov, tam kjer kuplja na njih sloni, so na krasnih mostovžih hranjene sloveče svetinje, in sicer: prt sv. Veronike, katerega je Jezusu na križevem potu podala, kos sv. križa katerega je našla sv. Helena, gornji del sulice, ki je prebodla presv. srce Izveličarja, in glava sv. apostola Andreja.

V prednjem koncu cerkve, kjer je v naših cerkvah navadno veliki oltar, stoji oltar Mater božje. Nad njim se hrani stol sv. Petra, tisti leseni stol namreč, ki je sv. Petru, prvemu rimskemu škofu, nekda služil pri sv. meši.

Treba je tudi na cerkveno streho stopiti, da si pogledamo razgled po starodavnem Rimu. Cerkev sv. Petra gleda namreč visoko čez mestne palače, kakor koklja čez drobne piške. Na streho ne hodiš po stopnicah, ampak polagoma napeta pot te pripelje na streho. Zgorej biva več rodbin, ker tako velikanska cerkva treba stražnikov, pa tudi delalcev, ker je zmiraj dosti popravka. Pot človek pošteno v kolennih občuti, kadar pride na površje strehe. Dalje na visoko kupljo plezti me ni veselilo, pa za naše slovenske fante bi to bilo kaj veselja.

Na robu strehe stoji Kristus in dvanajstero apostolov, ki gledajo doli na veliki prostor pred cerkvo sv. Petra. Podobe so izsekane iz kamna in so velikanske. Zmeril sem stopalo sv. apostola Tomaža: tako dolgo je kakor moja marelca. Kristus je nekoliko naprej nagnjen in z desnico blagoslavlja večno mesto.

Ljubo vam bo zvedeti, da cerkva sv. Petra stoji na tistem mestu, kjer je kruti rimski cesar Neron nekda imel svoje cesarske vrte. V njih je veliko prvih kristijanov storilo grozovito smrt. Tukaj so mučenike trpinčili, križali, v smolo in slamo zavijali in užigali, v živinske kože šivali, da so jih divji psi raztrgali, vse cesarju — trinogu na veselje.

Smešnica 23. Po mestih velja prepoved, da ne sme nihče upiti po noči na ulicah. V oni noči pa so mladi razgrajalci na to prepoved pozabili ter so kričali na vse pretege. Hitro je bil jim za petami mestni redar ter jih je posvaril. „Ali ne znate“, reče jim, „da se ne sme upiti gredoč domov?“ „Kaj pa, da vemo“, reče eden razgrajalcev, „se ve, da vemo to, toda mi še ne gremo domov“.